

Georges Quertant /1894-19641**Marguerite Quertant /13.IX.1923 - 20.VIII.2011/**

Na początku mej działalności zawodowej i naukowej, w latach I 950-tych, a więc przed z górą 60 laty, pierwszym lub jednym z pierwszych mych naukowych zagranicznych kontaktów stała się współpraca z Georgem /ojcem/ i Margueritą /córką/ Quertant.

Georges Quertant zajmował się przez 50 lat pedagogiką, muzyką i nauką. W ciągu 28 lat pozostawał prezesem Towarzystwa Naukowego i Literackiego Cannes i Okręgu Grasse /Societe Scientifique et Litteraire de Cannes et de l'Arrondissement de Grasse/. Opracował psychosensoryczną metodę diagnostyczną i terapeutyczną i realizował ją w swym ośrodku kultury psychosensorycznej /Centre de Culture Psychosensorielle/ w Cannes. Został zaszczycony m.in. Legią Honorową /Legion d'Honneur/ i Palmami Akademickimi /l'Ordre des Palmes Academiques/.

Marguerite Quertant była wpięrw asystentką, a następnie współpracownicą ojca, przejmując po jego śmierci prowadzenie ośrodka w Cannes. Przed kilkunastu laty zorganizowała podobny ośrodek i towarzystwo kultury psychosensorycznej w Monaco. Wśród dowodów uznania należy wymienić Złoty Medal Miasta Cannes /Medaille d'Or de la Ville de Cannes/ z 2005 roku. Dalszej realizacji dzieła ojca poświęciła Marguerite ponad 70 lat swego życia. Wyniki stosowania metody Quertanta przedstawiła w wielu miastach amerykańskich /Waszyngton, Baltimore, Los Angeles/ oraz europejskich /w latach 70-tych: Rzym, Paryż, Londyn, Monako, Cannes oraz Kraków i Warszawa/. Wielką zasługą Marguerite stało się kształcenie zwolenników i praktyków metody Quertanta. Działają oni obecnie w Szwajcarii i Francji /Cannes, Nicea, Grasse, Aix, Marsylia, Montpellier, Lyon, Paryż/, wśród nich są: Eva Christensen, Thierry Zaella i Thierry de Poligny. Metoda i wyniki jej stosowania zostały przedstawione w licznych artykułach i monografiach. Obecnie o dalsze losy idei troszczy się Kadda Djalli, urodzony w Oranie /Algeria/, przez ponad 50 lat przybrany syn i wychowanek George'a i Marguerity. Założył towarzystwo przyjaciół kultury psychosensorycznej „Amis de Marguerite” z portalem internetowym.

Metoda Quertanta wykorzystuje ściśle anatomiczne i funkcjonalne powiązania narządu wzroku z ośrodkami regulacyjnymi mózgu /zwłaszcza podwzgórza/ a poprzez nie z przysadką i podległym jej układem hormonalnym. Oko stanowi ważne „okno na świat” mózgu, umysłu i psychiki. Specjalna aparatura pozwala oceniać czynnościową sprawność ośrodków regulacyjnych mózgu oraz je /re/edukować w zaburzeniach lub „chorobach” czynnościowych. Metoda została uznana przez francuskie Ministerstwo Zdrowia w 1942 roku. Pozytywne wyniki uzyskano m.in. w zaburzeniach snu, depresjach, lękach, fobiach, stresie, jękaniu, tikach, migrenie, zaburzeniach koncentracji i dysleksji, bulimii i anoreksji oraz astmie. Bywa też stosowana w pedagogice dziecięcej. Według niektórych metoda Quertanta na dłuższą metę jest skuteczniejszą od psychoterapii. Obie metody mogą być stosowane komplementarnie. Ośrodki w Cannes, Monako i terapeuci w innych miejscowościach pomogli wielu pacjentom. Wśród nich

byli członkowie rodziny władców Monako – niezapomniana księżniczka Grace Kelly, księżniczka Antoinette, a ostatnio księżę Albert.

Oboje, ojciec Georges i córka Marguerite, okazywali przez wiele lat serdeczną przyjaźń dla naszego kraju, jego nauki i mojej osoby, szczególnie w najtrudniejszych chwilach naszych społeczno-politycznych przełomów. Przed wielu laty Georges Quertant powołał mnie na członka towarzystwa naukowego i literackiego w Cannes umożliwiając mi przedstawianie mych prac na posiedzeniach i na łamach roczników towarzystwa. Marguerite kilkakrotnie odwiedzała Polskę, występując na kongresach w Warszawie i Krakowie /IX Sympozjum Europejskie Somatoterapii rok 1999/ publikując swe prace m.in. w „Sztuce Leczenia” /nr 2 rok 1997/. Polskę odwiedzali również jej bliscy współpracownicy. Niniejsze wspomnienie o obojgu stanowi smutną klamrę zamykającą wieloletnią współpracę i przyjaźń.

prof. Henryk Gaertner – Kraków